

Dubbel wraak Deel II

(Revengers Comedies)

Spel in twee bedrijven

door

ALAN AYCKBOURN

vertaling

Jack Nieborg

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DUBBEL WRAAK DEEL II - REVENGERS COMEDIES** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **23** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henry Bult (42)
Karin Koster (25)
Vrachtwagenchauffeur (*)
Winnie - een huishoudster (60)
Dora - een huishoudster in opleiding (16)
Olivier Koster - de broer van Karin (21)
Mevrouw van Klaveren (60) (*)
Kolonel Markus Lipschut (60)
Emile Swart (45)
Wethouder Dianne Tiel (44)
Anton Steggel van Mol (38)
Moniek Steggel van Mol (37)
Lydia Lucas - assistente van Karin (39)
Leonie Willekens - een secretaresse (21) (*)
Mevrouw Wassink - alleen hoorbaar (50)
Rob Diks (35) (*)
Heleen Diks - zijn vrouw (35) (*)
Walter Staal - alleen hoorbaar (50)
Vera Waal (48)
Jelle Stoltz (55)
Brandweerman
Remko Brink (35)
Motorrijder

(*) - alleen in het eerste deel.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

Negen uur in de ochtend. In het donker komt er een spotje op Karin met haar mobiele telefoon. Ze staat op de gang in Lembridge Tennit. Weer in haar secretaressekleren ziet ze er minder stijfjes uit dan voorheen.

Karin: Henry Bult... *(een spotje komt op Henry, die aan de telefoon zit in Furtherfield House)*

Henry: Karin?

Karin: Ik heb goed nieuws, Henry Bult...

Henry: Karin, luister. Ik moet even met je praten...

Karin *(opgewonden)*: ...Luister, luister, ik heb niet veel tijd. Ik ben gepromoveerd. Wat vind je daar van? Ik heb een nieuwe baas, ben vier verdiepingen gestegen, twee periodieken en duizend netto.

Henry *(verrast)*: Echt waar? Het begint er op te lijken dat je daar echt wilt blijven.

Karin: Natuurlijk. Ze willen me nog lang niet kwijt. Iedereen wil me hebben, hier. Iedereen! Is dat niet geweldig?

Henry: Ja. Gefeliciteerd. Wie is.. eh wie is de gelukkige geworden?

Karin *(kijkt in een brief)*: Eh.... een zekere meneer Staal. Walter Staal. Hoofd Transport. Ken je hem?

Henry: Nee, nooit van gehoord.

Karin: Ik heb nu een gesprek met hem. Ik laat je nog wel weten hoe het ging. Duim voor me. Ik moet nu gaan. Doeg...

Henry *(gehaast)*: Karin, wacht even...

Karin: Wat?

Henry: Luister, ik moet je nog iets vragen. Eigenlijk had ik dat het afgelopen weekend al willen doen, maar daar kreeg ik de kans niet voor doordat ik... eh.. nadat jij mij... eh...

Karin: ...Vastgebonden had?

Henry: Ja...

Karin: Vond je het niet fijn?

Henry: Oh ja, super.

Karin: Heeft iemand jou nog gevonden?

Henry: Ja. Uiteindelijk wel. Winnie, vanmorgen. Maar Karin...

Karin: Geeft niet, komend weekend mag jij...

Henry: Even over Anton...

Karin: In de rode kamer. Ik zal gehoorzamen, meester...

Henry: Anton Steggel van Mol...

Karin *(ongeduldig)*: Ja? Wat is er met Anton Steggel van Mol?

Henry: Ben jij er absoluut zeker van dat hij bij jou wegging om naar zijn eigen vrouw terug te gaan? Terug naar Moniek?

Karin: Natuurlijk! Hoe vaak moet ik dat nog zeggen?

Henry: Het is onmogelijk dat er nog een andere vrouw in het spel was waar hij misschien heen ging?

Karin: Wie?

Henry: Anton.

Karin: Naar een andere vrouw?

Henry: Ja.

Karin: Nee, nee, nee.

Henry: Weet je dat zeker?

Karin: Ja, ja, ja.

Henry: Ik hoop niet dat je het erg vindt maar er bestaan aanwijzingen dat....

Karin: Het kan mij niet schelen of er aanwijzingen of wat dan ook zijn, zolang jij je maar aan onze afspraak houdt. Begrepen? Doe je werk of anders.... Duidelijk?

Henry: Ja. Maar als er wel een andere vrouw was nemen we misschien wraak op de verkeerde. Want Moniek....

Karin: Derde en laatste waarschuwing. Piep-piep-piep. Doeg. *(zij bergt de telefoon op. Het licht op Henry gaat uit voor hij nog meer kan zeggen. Lydia komt op)*

Lydia: Ah, daar ben je. Sorry, dat ik wat laat ben, er waren wat problemen in de.... Hoe is het met je?

Karin: Het gaat al beter. Ik heb veel gehuild het afgelopen weekend.

Lydia: Dat lijkt me alleen maar goed.

Karin: En me wat afgereageerd op m'n omgeving.

Lydia: Ja, zo gaat dat. Het valt ook niet mee voor jou, en voor mevrouw Diks. Verschrikkelijk.

Karin: Het overvalt je.

Lydia: Arme mevrouw Diks.

Karin: Zeg dat wel.

Lydia: Hadden ze ook....?

Karin: Ja. Twee. Kleintjes.

Lydia: Verschrikkelijk. En er waren helemaal geen voortekenen dat zoiets kon gaan gebeuren?

Karin: Rob had natuurlijk al een tijd last van z'n maag.

Lydia: Daar heb ik wel eens iets over gehoord.

Karin: Maar verder geen echte voortekenen. Ik kwam net dat café binnen met brieven voor Rob, om te ondertekenen. En toen lag hij daar zomaar.

Lydia: Gatverdakkie.

Karin: Zomaar....

Lydia: Dat kan ons allemaal overkomen.

Karin: Ja. *(korte stilte)*

Lydia: Nou, ben je er klaar voor? Voor Meneer Staal?

Karin: Ach, ja.

Lydia: Ik hoop dat het goed gaat. Ik zou niet graag willen dat jij... mevrouw Wassink zei vanochtend op de vergadering ook nog dat het een groot verlies zou zijn wanneer jij hier weg zou gaan. Je bent te belangrijk voor ons, Karin.

Karin: Dank je wel.

Lydia: Nog even onder ons. Een kleine waarschuwing. Je moet weten dat meneer Staal net weer begonnen is hier. Hij is net vijf maanden ziek thuis geweest.

Karin: Oh, was het ernstig?

Lydia: Precies weet ik het ook niet maar ik heb begrepen dat hij bijna opgenomen is geweest. Het was een soort zenuwzinking.

Karin: Dat meen je niet?

Lydia: Meneer Staal is een nogal nerveuze man. Voor de rest is hij hartstikke goed natuurlijk.

Karin: Natuurlijk. Goed dat je het even verteld hebt. Het kan soms handig zijn om dat soort dingen te weten.

Lydia: Ik vond dat ik je dat toch maar even moest laten weten. Je ziet er trouwens fantastisch uit, erg mooi.

Karin *(bloost)*: Dank je, Lydia.

Lydia: Goed dan, zullen we? Laat mij je voorstellen aan meneer Staal. *(Lydia klopt op de deur van het kantoor. Ze wachten. Ze klopt nog een keer harder, roept)* Meneer Staal! Meneer Staal!

Staal *(een zachte stem)*: Wie is daar? Wie is daar?

Lydia: Neem me niet kwalijk, meneer Staal. Ik ben Lydia. Lydia van mevrouw Wassink.

Staal: Is het nodig dat je de deur er bijna uitslaat?

Lydia *(trekt een gezicht naar Karin en laat haar voor zich naar binnen)*: Ik wil u graag even voorstellen aan Karin, meneer Staal. We zijn er zeker van dat u blij met haar zult zijn...

Karin *(overdreven)*: Dag, meneer Staal. Prettig met u kennis te mogen maken... *(wanneer beide dames binnen zijn gaat het licht over naar de volgende scene)*

Scene 2

Kwart over negen in de morgen. De eetzaal in Furtherfield House. Henry is net klaar met zijn ontbijt. Het geluid van een motor die in huis aan racen is. Dora komt binnen met een leeg dienblad, gevolgd door Winnie.

Winnie (*tegen Dora*): Vraag meneer of hij nog meer toast blijft.

Henry (*probeert haar voor te zijn*): Nee, dank je, Dora.

Dora: Blijft u nog meer toast, meneer?

Henry: Nee, dank je, Dora.

Dora: Dank u, meneer.

Winnie (*knikt naar de tafel*): Ruim dat af dan. (*Dora begint af te ruimen*)

Henry (*staat op*): Heerlijk. Zoals gewoonlijk.

Winnie: Dank u, meneer.

Dora: Dank u, meneer. (*Henry loopt naar het raam. Een vogel vliegt over. Henry duikt ineen. In de andere kamer stopt de motor*)

Olivier (*van achter, boos*): Oh, shit.

Henry: Zonde, dat ze dat gebouw nooit meer opgebouwd hebben.

Winnie: Pardon?

Henry: Dat zomerhuisje daar. Jammer dat ze dat nooit meer opgebouwd hebben.

Winnie: Dat bouwen ze nooit weer op, meneer. Op deze manier blijft het een gedenkteken.

Henry: Een gedenkteken? Voor wat?

Winnie (*somber*): De brand, meneer.

Henry: Ah.

Winnie: Het is goed dat het regent.

Henry: Oh ja?

Winnie: Ja. Dat hebben we nodig.

Henry: Winnie, denk je niet.... ik wil me nergens mee bemoeien maar denk je niet dat Dora sommige dingen al zelfstandig kan doen?

Winnie: Zelfstandig?

Henry: Ja.

Winnie: Geen sprake van, meneer. Zover is het nog lang niet.

Henry: Ach kom, ze doet het al heel goed. Ik wil me nergens mee bemoeien.

Winnie: Weet u, meneer, Dora moet opgeleid worden om mij te vervangen. Begrijp u? Als ik stop, neemt Dora het over. Zij moet dus alles perfect weten.

Henry: Ik begrijp het.

Winnie: Want als zij het overneemt ben ik niet meer hier. Dan ben ik weg.

Met pensioen.

Henry: Ja, ja.

Winnie: Dus ben ik met meneer Olivier overeen gekomen dat ik pas weg ga wanneer zij helemaal klaar is. En niet eerder. En met een meisje als Dora kan dat nog wel jaren duren. Begrijpt u?

Henry: Ik begrijp het volkomen. *(de vogel vliegt over en Henry bukt. Olivier komt binnen, hij draagt motorrijlaarzen, pyjama, ochtendjas en een helm die hij afzet)*

Olivier *(ziet Henry)*: Ah, haj!

Henry: Goede morgen. Lekker gereden?

Olivier: Gaat. Ik heb een mooie route uitgelegd.

Henry: Ja, heb ik gezien.

Winnie *(tegen Dora)*: Breng dat maar weg. *(Dora gaat weg met het volle dienblad. Winnie blijft in de deuropening staan en wil iets zeggen)*

Olivier: Ik heb je toch niet wakker gemaakt? Rot weer, vandaar dat slecht weer circuit. Biljartzaal, dwars door de balzaal, over de gang, chicane naar de bibliotheek, haarspeld om de vitrinekasten en dan rechtdoor naar de studeerkamer op het Oosten, daar kun je even lekker vaart maken, en dan weer door naar de biljartzaal voor de tweede ronde.

Henry: Prachtig.

Olivier: Wil je ook een rondje?

Henry: Nee, dank je.

Olivier: Nee? Misschien wel zo verstandig. Het is namelijk veel moeilijker dan het lijkt.

Henry: Dat zal wel. *(de vogel vliegt over. Olivier kijkt ernaar en Henry bukt)*

Olivier: Koolmees.

Henry: Oh, ja?

Winnie: Wilt u nog ontbijten, meneer Olivier?

Olivier: Nee, ik heb al gehad. Uit de vriezer.

Winnie: Zoals u wilt, meneer.

Olivier *(pakt z'n helm)*: Hier, neem deze maar mee. *(Winnie neemt de helm en gaat af)* Als het niet zo regende zou ik natuurlijk liever buiten rijden.

Henry: Heb jij nooit de behoefte gehad om ergens anders rond te kijken?

Olivier: Ergens anders? Hoe bedoel je? In de tuin?

Henry: Nee, heel ergens anders? Op zoek gaan. Naar nieuwe plekken.

Olivier: Waar?

Henry: Ergens.

Olivier: Nee. *(korte stilte)* Ik zou niet weten waar. *(stilte)* Ik vind het hier wel best. Ik heb het wel naar mijn zin.

Henry: Ja, het is prachtig hier. Alleen..... *(bedenkt dat deze discussie*

geen zin heeft) Nou dan, ik geloof dat ik de regen maar eens trotseer. Even een wandelingetje maken.

Olivier: Ja, waarom niet?

Henry: Ik had het er net met Winnie over dat het zo jammer is dat die plek nooit weer opgebouwd is.

Olivier: Het zomerhuis?

Henry: Ja. Het is ook zo'n lelijk gezicht.

Olivier: Ja. Het eh... het is nogal moeilijk.

Henry: Hoe bedoel je?

Olivier: Daar eh.. daar zijn mijn beide ouders omgekomen. Bij die brand.

Henry: Oh, dat spijt me. Ik had geen idee.

Olivier: Ze waren nogal fanatiek in het bestuderen van vlinders. Om precies te zijn, motvlinders. Altijd druk midden in de nacht. Bomen insmeren met stroop en meer van dat soort dingen. Om ze te vangen. En dan stopten ze die motten in potten of prikten ze op een bord. Ze hadden een hele verzameling. Ze stonden hoog aangeschreven bij andere vlinderkundigen.

Henry: Zo.

Olivier: Ik vond dat ze allemaal behoorlijk op elkaar leken. Een motvlinder is een motvlinder. Of niet dan? Maar goed, op een nacht werden we allemaal wakker van die brand. Het hele zomerhuis stond in de fik. Overal motvlinders. Niemand kon erbij komen. Ze moeten meteen omgekomen zijn.

Henry: Verschrikkelijk.

Olivier: Zeg dat wel. Ja. Het waren hele nette mensen. Degelijk. Heel erg. Ze waren een beetje anders dan anderen.

Henry: Wat vond Karin van haar ouders?

Olivier (*ontwikkend*): Karin? Geen idee. Moet je haar vragen. Wij verschillen nogal. Dat kan ik niet voor haar zeggen.

Henry: Hoe is die brand eigenlijk ontstaan? Is dat bekend?

Olivier: Nee. Waarschijnlijk een olielamp. Dat vermoeden ze. Er was geen elektriciteit in dat huis.

Henry: Was Karin ook hier, met die brand?

Olivier (*bezorgd*): Ja. Karin was ook hier. We waren beiden thuis. We hadden vakantie van school. Hoezo?

Henry: Hoe oud waren jullie?

Olivier: Ik geloof dat ik negen of tien was. Karin moet dus een jaar of dertien geweest zijn. Moeilijke leeftijd.

Henry: Dertien?

Olivier: Nee, tien.

Henry: Oh, ja. Dat voorval zal wel indruk op jullie gemaakt hebben.

Olivier: Vast wel. Gelukkig hadden we Winnie en de anderen om voor

ons te zorgen. We hebben het overleefd. *(hij vindt dit gesprek niet prettig)* Goed, ik zal je niet langer van je wandeling afhouden....

Henry: Nee, nee... *(Dora komt binnen met een doekje en een flesje schoonmaakmiddel, Winnie komt achter haar aan)*

Winnie: Vindt u het goed dat we de tafel doen, meneer Olivier?

Olivier: Ja hoor, ga je gang.

Winnie *(tegen Dora)*: Begin maar met de tafel.

Dora: Ja. *(Dora begint de eettafel te poetsen, Winnie houdt haar in de gaten en doet alsof ze van het verdere gesprek niets hoort)*

Henry: Olivier... nog een vraagje...

Olivier: Ja?

Henry *(vertrouwelijk)*: Het gaat mij niet echt aan maar ik heb een belangrijke reden waarom ik je dit wil vragen. Een tijdje terug bestond er een soort van vriendschap tussen Karin en Anton Steggel van Mol, toch?

Olivier: Jazeker. Een tijdje terug.

Henry: Hoe lang is precies een tijdje terug?

Olivier: Nou, negen maanden. Een jaar. Weet ik veel. Karin rommelt meestal maar wat aan met een hoop kabaal.

Henry: Wat voor kabaal?

Olivier: Weet ik veel. Ik kon het niet verstaan. Alleen wat brekend glaswerk.

Henry: En daarna? Begon Anton Steggel van Mol daarna iets met iemand anders? Of stopte hij met Karin om naar z'n eigen vrouw terug te gaan?

Olivier: Ik zou het niet weten.

Henry: Vermoed jij dat hij een andere vrouw heeft?

Olivier: Ik zou het je niet kunnen zeggen. Ik ken hem maar oppervlakkig. Ik mag hem niet.

Henry: Waarom niet?

Olivier: Weet ik veel. Ik vind hem nogal dom. Geen idee hoe hij al die vrouwen krijgt. Die moeten nog dommer zijn dan hij. *(korte stilte)* Sorry, ik bedoel dat niet voor...

Henry: Liefde maakt een beetje blind.

Olivier: Echt waar? Ik zou het niet weten. Is mij nog nooit overkomen. Eigenlijk hou ik er helemaal niet van.

Henry: Nee? Het kan soms heel leuk zijn.

Olivier: Zal wel. Het eindigt altijd met een hoop gejack en mensen die elkaar om zeep willen brengen. In onze familie tenminste. Kijk het wordt beter buiten, als ik jou was zou ik maar gaan wandelen. Tot ziens.

Henry: Ja, tot ziens. *(Olivier gaat weg, Dora is klaar met de tafel)*

Winnie (*tegen Dora*): Nu kun je de tafel in de hal gaan doen. Toe maar.

Dora: Goed. (*Dora gaat af en Henry staart in gedachten richting het zomerhuis. Winnie stopt in de deuropening*)

Winnie: Met betrekking tot die andere vrouw....

Henry (*in gedachten*): Wat?

Winnie: Als u op zoek bent naar die andere vrouw, meneer....

Henry: Die andere vrouw van Anton Steggel van Mol? Dus die is er wel, Winnie? Ze bestaat?

Winnie: Misschien wel, misschien niet. Ik hou niet van praatjes. Het enige wat ik zeg is dat, als ze bestaat, en ik zeg niet dat dat zo is, dan kunt u beter even met Dora gaan praten.

Henry: Dora?

Winnie: Meer zeg ik niet.

Henry: Dora?

Winnie: Neemt u me niet kwalijk, meneer. (*ze wil weg gaan*)

Henry: Dan moet ik maar even met Dora gaan praten....

Winnie: Ze is nog even bezig, meneer. In de....

Henry: Alsjeblieft, Winnie. Ik moet haar spreken. Nu. Stuur haar meteen hier naar toe.

Winnie: Zoals u wenst, meneer. Doet u wel voorzichtig met haar?

Henry: Zo voorzichtig als het maar kan, Winnie. (*Winnie gaat weg. Henry wacht. De vogel vliegt over en Henry bukt, ongelovig*) Dora? Anton Steggel van Mol met Dora? (*Dora komt nerveus binnen. Winnie komt achter haar aan*) Zou je ons even alleen kunnen laten, Winnie?

Winnie: Lijkt me niet verstandig, meneer.

Henry: Alsjeblieft.

Winnie: Ik hou er niet van om haar alleen te laten, meneer.

Henry: Alsjeblieft, Winnie. Ik sta er op.

Winnie (*met tegenzin*): Zoals u wenst, meneer. (*tegen Dora*) Geef meneer duidelijk antwoord op zijn vragen. Begrijp je dat?

Dora: Ja. (*Winnie gaat af. Dora trilt van de zenuwen*)

Henry (*ziet dat Dora zenuwachtig is*): Je hoeft niet bang te zijn, Dora. Het is nergens voor nodig om zenuwachtig te zijn. Ik wil gewoon even onder vier ogen met jou praten. Wil je niet liever even gaan zitten?

Dora (*verlegen*): Nee, ik kan niet gaan zitten, meneer.

Henry: Wat zeg je nu?

Dora: Ik kan niet gaan zitten, meneer.

Henry (*geschrokken*): Je kan niet gaan zitten? Waarom kun je niet gaan zitten? Schaam je niet, Dora. Je kunt alles tegen mij zeggen. Ik ben een vriend. Nu, waarom kun je niet gaan zitten?

Dora: Dat is niet toegestaan, meneer. Niet in deze kamer.

Henry: Ach, ik begrijp het. Je kunt gerust gaan zitten als ik je vraag om

te gaan zitten. Ga zitten, Dora.

Dora: Nee, meneer. Ik kan echt niet gaan zitten. Laat me alstublieft niet zitten, meneer...

Henry (*verliest zijn geduld*): Goed dan! Blijf maar staan. Wat kan mij het ook schelen.

Dora: Goed, meneer.

Henry (*rustig*): Hoe oud ben jij, Dora?

Dora: Zestien en een half, meneer.

Henry: Zestien en een half. (*vriendelijk*) Goed, Dora... ik wil graag dat jij mij vertelt over meneer Steggel van Mol. Weet je over wie ik het heb?

Dora: Ja, meneer.

Henry: Ik wil dat je mij eerlijk antwoord geeft, Dora. Alles wat je zegt blijft onder ons, dat beloof ik je. Het blijft een geheim tussen ons tweetjes. Begrijp je? Vertel me eerlijk, Dora, ga jij naar bed met meneer Steggel van Mol?

Dora doet haar mond open en dicht. Ze maakt kleine geluidjes die langzaam overgaan in een soort gebrul. Voordat Henry haar kan stoppen, rent ze de kamer uit. Het geschreeuw is door het hele huis te horen. Henry blijft geschrokken achter. Winnie komt binnen.

Winnie (*kijkt kwaad naar Henry*): Was dat nou echt nodig. Kon dat niet anders? (*het licht gaat over naar de volgende scene*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto